

Til denne stillede *Alfred Jensen* m. fl. et nyt ændringsforslag gående ud på, at tallet 300 kr. i § 1, stk. 1, nr. 6, skulle forhøjes til 2 685 kr.

Dette ændringsforslag blev forkastet med 134 stemmer mod 6. Lovforslaget vedtoges derefter enstemmigt i uændret affattelse.

---

7. Lov om statsgarantier og statsforskrivninger vedrørende betalingsaftaler med udlandet. (Finansminister *Kampmann*). [A. sp. 37. C. sp. 1].

Fremsat skriftligt 7/10 (F. sp. 33). 1. beh. 27/10 (F. sp. 424). Partiernes ordførere: Holger Eriksen, Thorkil Kristensen, Erna Sørensen, Aage Føgh, Niels Andersen og Alfred Jensen. 2. beh. 10/11 (F. sp. 546). 3. beh. 12/11 (F. sp. 621). *Loven stadfæstet 24. november 1959.* (Lovt. nr. 317).

Loven har følgende indhold:

§ 1. Finansministeren bemyndiges til på statskassens vegne at yde garanti over for Danmarks nationalbank, for så vidt angår de betalingsaftaler og andre betalingsarrangementer, hvorom aftale med udlandet er eller måtte blive truffet inden *udgangen af året 1962.*

§ 2. Finansministeren bemyndiges til efter forhandling med finansudvalget at udstede sådanne rentebærende statsforskrivninger, som måtte være påkrævede ifølge bestemmelser i betalingsoverenskomster og lignende aftaler truffet med udlandet.

§ 3. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1960.

Som begrundelse for lovens bestemmelser anførte *finansministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget:

„Den gældende lov herom, nr. 335 af 19. december 1956, udløber med udgangen af 1959. Den i loven indeholdte bemyndigelse blev oprindelig givet ved lov nr. 142 af 30. marts 1946. Denne lov, som udløb med udgangen af 1946, blev forlænget først til udgangen af 1947 og senere til 1950 og 1953. I 1953 blev loven genoptrykt med enkelte formelle ændringer og med gyldighed for en ny 3-årig periode. I 1956 valgte man den samme fremgangsmåde, idet der også på dette tidspunkt skete en uvæsentlig ændring i lovens ordlyd.

Da nationalbankens mellemværender med udlandet stadig i vidt omfang bestemmes af den af staten førte handelspolitik og af de betalingsaftaler og betalingsarrangementer, som træffes af regeringen,